

ÎNCHEIERE

27 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Nicoalaie Craiu
Luiza Gafton

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea Mixtă „Incaso” Sometate cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Mixte „Incaso” Sometate cu Răspundere Limitată împotriva Anei Blagodarenco cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Întreprinderea Mixtă „Incaso” Sometate cu Răspundere Limitată și menținută hotărârea Judecătoriei Cimișlia din 30 septembrie 2016,

c o n s t a t ă

La 19 august 2017, ÎM „Incaso” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Anei Blagodarenco cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că între ÎM „Moldcell” SRL în calitate de operator și Blagodarenco Ana în calitate de abonat, a fost încheiat un contract de abonament și acordul suplimentar prin care operatorul s-a obligat să ofere abonatului Blagodarenco Ana posibilitatea de a beneficia de opțiunea promoțională de procurare a unui telefon mobil la preț special, cu condiția achitării din partea abonatului a abonamentului lunar pe o perioadă obligatorie de 18 luni.

Susține că, abonatul a încetat să achite abonamentul lunar, ceea ce a cauzat operatorului unui prejudiciu care constă din datorie plus compensația în valoare de 2 980, 03 lei, adițional acumulându-se conform pct. 11 al acordului suplimentar și penalitatea de 0,5 % pentru 100 zile de întârziere în sumă de 1490, 02 lei.

Cere ÎM „Moldcell” SRL încasarea din contul Anei Blagodarenco în beneficiul său a datoriei contractuale în mărime de 4 470, 05 lei, taxei de stat în mărime de 270 lei și compensarea cheltuielilor de judecată în mărime de 1000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Cimișlia din 30 septembrie 2016, a fost admisă acțiunea parțial și încasată din contul Anei Blagodarenco în beneficiul ÎM „Incaso” SRL suma de 2980, 03 lei cu titlu de datorie, 118 lei cu titlu de cheltuieli pentru citare

publică, suma de 600 lei pentru asistență juridică și 270 lei cu titlu de taxă de stat. Pretențiile cu privire la încasarea penalității și cheltuielilor pentru asistență juridică în mărime de 400 lei au fost respinse ca neîntemeiate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2017, a fost respins apelul declarat de către ÎM „Incaso” SRL și menținută hotărârea Judecătoriei Cimișlia din 30 septembrie 2016.

Atât prima instanță cât și instanța de apel și-au întemeiat soluțiile făcând referire la faptul că pretenția cu privire la încasarea penalității nu poate fi admisă din considerentul că nu a fost respectată forma scrisă a clauzei penale, iar pct. 11 din acordul suplimentar la contract în baza căruia se solicită penalitatea prevede calcularea dobânzii de întârziere care nu poate fi interpretată ca penalitate contractuală, astfel nu poate produce efecte juridice în acest sens.

La 06 iulie 2017, ÎM „Incaso” SRL a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea a deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2017 și hotărârii Judecătoriei Cimișlia din 30 septembrie 2016 în partea ce ține de respingerea pretenției privind încasarea penalității contractuale cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii și compensarea sumei de 135 lei cu titlu de taxă de stat achitată pentru cererea de recurs.

În susținerea recursului ÎM „Incaso” SRL a indicat că, instanțele ierarhic inferioare nu au interpretat corect prevederile art. 726 Cod civil, urmând să țină cont de voința și intenția părților la momentul încheierii contractului, indiferent de cum a fost denumită clauza în contract.

Mai indică că legislația civilă cu privire la clauza penală (Capitolul IV Secțiunea 1 Cod civil) nu specifică expres sub efectul nulității cum urmează să fie denumită clauza penală în contractele civile, o eventuală schimbare a denumirii nu afectează conținutul ei juridic și efectele acțiunii clauzei penale.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2017 a fost expediată în adresa recurenteii la 26 aprilie 2017, însă nu există date despre recepționarea acesteia, în circumstanțele relevate, recursul declarat de către ÎM „Incaso” SRL la 06 iulie 2017 se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 07 august 2017, în adresa intimă Blagodarenco Ana fost expediată copia recursului declarat de către ÎM „Incaso” SRL cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Intimata Blagodarenco Ana nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către ÎM „Incaso” SRL este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către ÎM „Incaso” SRL nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele de judecată ierarhic inferioare și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut argumentul recurentei ÎM „Incaso” SRL precum că instanțele ierarhic inferioare prin prisma art. 726 Cod civil, urmau să țină cont de voința și intenția părților la momentul încheierii contractului, indiferent de cum a fost denumită clauza în contract, deoarece în speță, pct. 11 al acordului suplimentar la contractul de abonament indică calcularea unei dobânzi de întârziere în mărime de 0,5 % pentru fiecare zi de întârziere și nu penalitate, aceste două noțiuni sunt de natură juridică diferită și respectiv produc efecte juridice diferite, fapt care nu permite interpretarea clauzei contractuale în sensul indicat de recurentă/reclamantă.

Cu referire la argumentul recurentei precum că legislația civilă cu privire la clauza penală (Capitolul IV Secțiunea 1 Cod civil) nu specifică expres sub efectul nulității cum urmează să fie denumită clauza penală în contractele civile, relevăm că în speță nu a fost pusă în discuție chestiunea cu privire la nulitatea clauzei date, aceasta fiind valabilă și în continuare.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării cauzei, asupra cărora instanțele de judecată ierarhic inferioare s-au pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către ÎM „Incaso” SRL ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Întreprinderea Mixtă „Incaso” Societate cu Răspundere Limitată se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Nicolaie Craiu

Luiza Gafton